

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 113.

Ellevte Session.

36te Møde.

Onsdagen den 1ste Februar Kl. 1.

(Fortsat.)

Kirke- og Underviisningsministe-

ren: Den under Nr. 53 gjorte Henstilling om. at lade Tavlepengene bortfalde, kan der naturligviis fra Ministeriets Side ikke være Noget at erindre imod, forudsat at den Sum, som derved gaaer tabt, paa anden Maade bliver erstattet. — Forfaavidt der er talt om Duffeligheden af, at Bæreqvantummet ansøres ligesom Forbruget af Brændsel og Lys, skal jeg bære Ansvar for, at dette for Fremtiden kan skee. — Under Nr. 63 er der nægtet en Bevilling med den Ytring, at Udvalget har antaget, at der vil blive taget under Overveielse, om ikke Antallet af Seminarierne kunde indskrænkes. I saa Henseende maa jeg bemærke, at der ikke tidligere er henvendt nogen Opfordring af den Natur til Ministeriet, som her er skeet paa en indirecte Maade; men det skal blive taget under Overveielse, om der kan være Anledning til at indskrænke Antallet af de nuværende Seminarier. Saaledes som Sagen staaer for mig for Diebliffet, synes det mig tvivlsomt, om der derved vil opnaaes et Resultat, som kan være mere tilfredsstillende end det nuværende. — Hvad angaaer den Løn, som er foreslaaet for Lægen ved Blindeinstituttet, da har Ministeriet ved sit Forslag derom støttet sig til sammes Bestyrelse; der er nemlig gjort opmærksom paa, at Lægen, uagtet Elevernes Antal er meget ringere end ved Døvstumme-

instituttet, ikke desto mindre har et meget besværligere Arbejde, idet Sygdomstilfælde der ere meget hyppigere, og navnlig Operationer, som der af og til blive at foretage, i høi Grad tage Lægens Kræfter i Beslag, idet han, naar saadanne Operationer finde Sted, undertiden maa komme der flere Gange om Dagen; medens Lægen ved Døvstummeinstituttet, som ligger ved Siden af, kan nøies med 1 à 2 Gange om Ugen at være der tilstede, maa Lægen ved Blindeinstituttet næsten daglig være der og undertiden flere Gange om Dagen. Et Beviis paa, hvormeget Sygeligheden er større i Blindeinstituttet end i Døvstummeinstituttet vil fremgaae deraf, at det Førstes Apothekerregning for 35 Elever er lige saa stor som det Sidstes, der har 100 Elever. Da Lægen besorger sig selv til Stedet, som ikke ligger saa kort udenfor Byen, har man antaget, at den foreslaaede Løn ikke vilde være for høi. — Med Hensyn til de øvrige af det oerede Udvalg gjorte Bemærkninger har jeg ikke Noget at erindre.

Ordføreren: Jeg skal blot udtale mig om et eneste Punkt, nemlig med Hensyn til Lægen ved Blindeinstituttet. Der er til denne Mand fordret 400 Rd. Der er sagt, at han selv besorger sig derud, hvad enten det nu skeer tilvogns eller paa anden Maade, og at Blindeinstituttet ikke ligger et saa kort Stykke fra Byen. Jeg maa dog i den Anledning bemærke, at siden den nye Vej er anlagt tværs over Glaciet, er der neppe mere end hundrede Skridt fra Byen ud til Blindeinstituttet. Dernæst skal jeg gjøre opmærksom paa, at man jo har voteret en Forhøielse af 100 Rd. til hans iforveien havde Løn